

A pozitív embereket megtalálja a szerencse

Egy vidám ember

Kővári Judit 1952. május 27-én született Várpalotán. A Bartók Béla Zeneművészeti Szakiskola elvégzése után a Liszt Ferenc Zeneművészeti Főiskola hallgatója lett, majd felvételt nyert a Színház- és Filmművészeti Főiskola operett-musical szakára. Diplomája megszerzése után Kecskeméten, Békéscsabán és Szegeden játszott zenés és prózai szerepeket egyaránt. A színházi darabok mellett több nagysikerű tévéfilmben is szerepet kapott: Szindbád nyolcadik utazása, A Hétpettyes Lovag (1981), Átok és szerelem (1985). Jelenleg a Színház- és Filmművészeti Egyetem hangképző tanára.

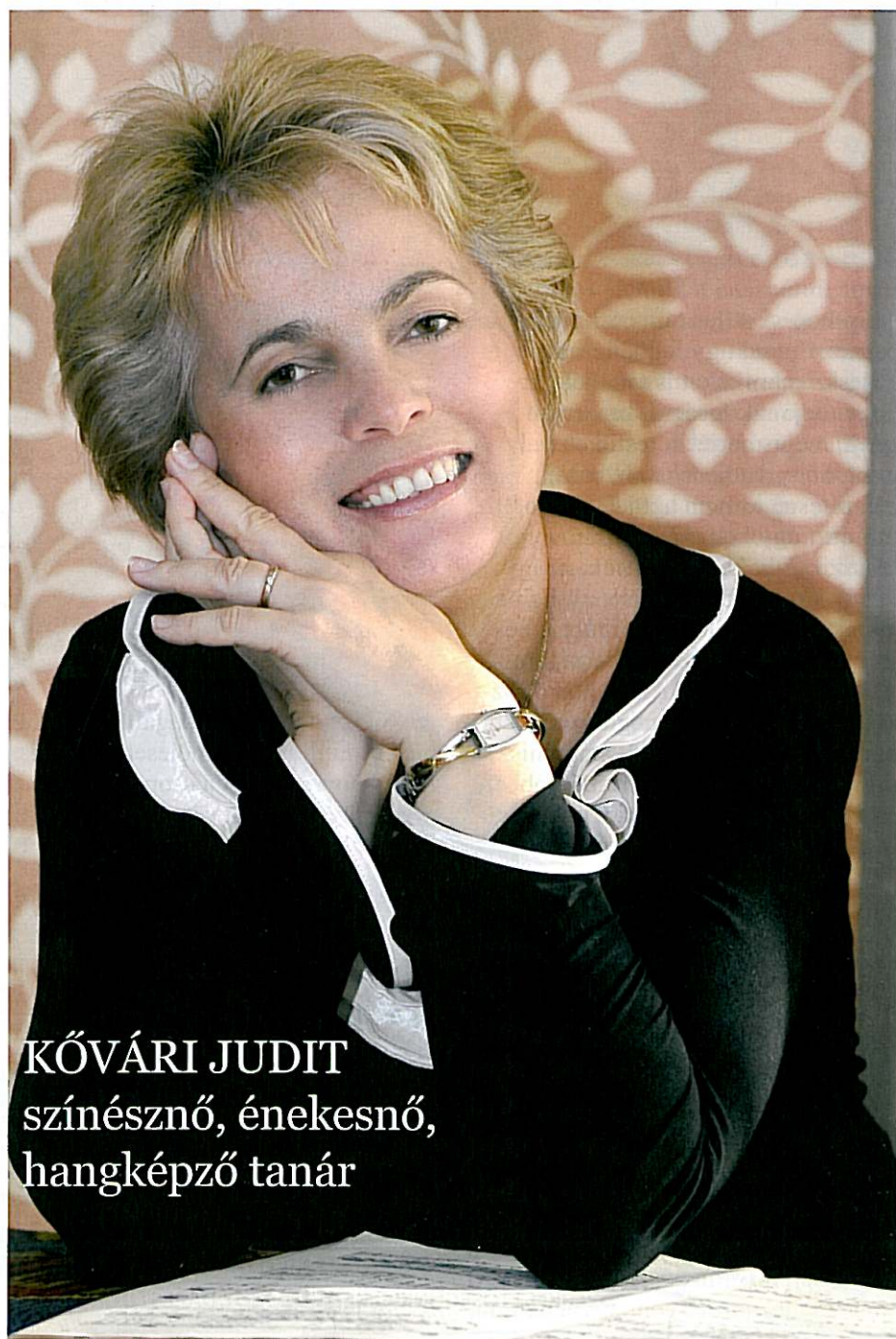
Olyan sikeres és elismert művészek mestere, mint például Janza Kata, Nádas Veronika, Peller Anna, Lajtai Kati, Zsédenyi Adrienn, Szekeres Adrien, Szinetár Dóra, Bereczki Zoltán, Nagy Sándor, Kulka János, Udvaros Dorottya vagy Dobrády Ákos. 2006-ban megalapította a Kővirágok Énekiskolát, amely a musical iránt érdeklődő fiatal tehetségek felkarolását tűzte ki céljaul.

– Több művész is fontos momentumnak tartja életében a szerencsét. Mennyire befolyásolta az öné Fortune istenasszony?

– A szerencse végigkísérte életemet. A gyermekkorom szüleimnek köszönhetően kiegyensúlyozott és boldog volt. Anyám, mint földön járó, de rendkívül jó humorú asszony, igazi támasza volt apámnak, aki valódi életművészként, elnéző mosollyal élte meg a legnehezebb időszakokat is. Pozitív gondolkodásuk erősen hatott rám. Végigkísért egész életemen. Mindig hittem, van értelme annak, amit teszek. Soha nem inogtam meg, töretlen hittel jártam a számomra kijelölt utat.

Először konzervatóriumba jártam, majd a zeneművészeti főiskolára. Különösen nagy szerencsének tartom, hogy kiváló tanáraink voltak. Olyan mesterek, akik életre szóló útmutatást tudtak adni nekem. Akkor ismeretem fel először, hogy az igazán nagy és értékes emberek szerények, jóindulatúak. Szerettem volna olyanná válni, mint ők.

Végzős hallgató voltam a zeneművészeti főiskolán, amikor egy szerencsés véletlen folytán a színművészeti és a zenemű-

KŐVÁRI JUDIT
színésznő, énekesnő,
hangképző tanár

vészeti főiskola közös produkciójában, egy Pergolesi-kisoperában én kaptam meg a női főszerepet. Sikerem volt. A színművészeti főiskola zenés tanszakának akkori vezetője meghívott felvételizni az operett-musical szakra. Felvettek. Diplomám megszerzése után ismét szerencsés helyzetbe kerültem. Színházaim vezetői megbecsültek, gyönyörű szerepekkel ajándékoztak meg, melyek közül a legkedvesebbek a Cyrano Roxánja és a Néma levente Ziliája volt. Akkoriban a színi igazgatók még igyekeztek kedvébe járni vezető művészeiknek. Válogathattam a jobbnál jobb szerepek közül. Gyönyörű évek voltak. Már akkoriban elkezdtem tanítani. Amikor új szerepre, az anyaságra készültem, úgy döntöttem, hogy gyermekem érdekében a tanítást helyezem előtérbe. Egyre kevesebbet játszottam és egyre többet tanítottam. Bekerültem tanárnak egykori iskolámba, a színművészeti főiskolára. Egy idő után befejeztem a színházi munkát és teljesen a tanításnak szenteltem magam. Ismét egy szerencsés véletlen folytán Toldy Mária meghívott tanítani a stúdiójába, ahol megismertem és megszerettem a musical műfaját. Ott találkoztam Bereczki Zoltánnal, aki a tehetségével nagy ösztönzést adott nekem. Hallgattam Zolit, figyeltem zenei megoldásait, és ahhoz igazítottam énektechnikai módszeremet. Egy új zenei világ nyílt meg számomra, amihez új technikai módszer kellett. Három évig foglalkoztam azzal, hogy világsztárokat hallgattam. Figyeltem technikai megoldásaikat és ennek következtében, új alapokra helyeztem oktatásomat. Azt hiszem, jól tettem. A tanítás egyre fontosabb helyet töltött be az életemben. A pedagógia számomra nemcsak az oktatásból, hanem egyfajta pszichológusi, személyiségfejlesztő munkából is áll. Általában azt mondhatom, nagyon összetett dolog.

– Mit szeretne a munkája során megvalósítani?

– Szeretném elérni, hogy akik a kezem alól kikerülnek, technikailag és zeneileg kifogástalanok legyenek. Remélem, emberi értékeik is gyarapodnak ez idő alatt. Amolyan tyúkanyó típus vagyok. Nevelem őket rendületlenül. Szeretném, ha a lányaim igazi, kifinomult nőkké válnának, mint például Zséda, akiből sugárzik a finomság és az elegancia. A fiúk igazi, erős, megbízható férfiakká formálódának, mint amilyen édesapám volt, és az ő korosztályából oly sokan.

Sajnos ma nem ez a jellemző. Ez a fajta pedagógiai munka áll hozzám közel.

– A Kövirágok Énekiskolába hány éves kortól lehet jelentkezni?

– A zenei oktatást korán kell elkezdni. Én annak idején a gyermekemmel Mozartot hallgattam. Mindenképpen azt javasolnám a szülőknek, hogy gondoljanak a gyerekek zenei nevelésére már óvodás kortól. A Kövirágok Énekiskolába akkor érdemes jönni, amikor a hangszalagok érése befejeződött. Akik már korábban is hozzánk szeretnének járni, azoknak egy ifjúsági és egy előkészítő osztályt indítunk. Amint terhelhetővé válik a hangszalagjuk, felvételizhetnek az első osztályba.

– Hány éves korig lehet fejlődni? Egy előadóművésznek, aki a hangjával dolgozik, elfáradhatnak a hangszálai?

– Ez nagyon érdekes kérdés. Egy előadóművész, aki az énekhangjával dolgozik, és komolyan veszi a pályát, kénytelen legalább hetente egyszer kontrollra menni. Ha semmi mást nem akar, csak szinten tartani magát, akkor is szüksége van rá. Azt tapasztalom, hogy mindig van fejlődés. Janza Kata – az örök Elisabeth –, aki az egyik legkiemelkedőbb musicalszínész hazánkban, még mindig tud változni. Gyakran előfordul, hogy rácsodálkozunk, milyen új színek jelennek meg hangjában munka közben. A kor

előrehaladtával természetesen a hang elveszti fiatalos csengését. Hangsúlyozom azonban, ha valaki gondolja a hangját, hosszú ideig meg tudja őrizni frissességét.

– Mivel kapcsolódik ki?

– A Bartók Rádióval pihenek. Remélem, ezt a csatornát békén hagyják és nem teszük tönkre, mint a Petőfi Rádiót! Reggel, este, autóban ülve, mindig komolyzenével pihenek. Feltölt és energiát ad. Érdekes módon a rejtvényfejtés is pihentet. Más jellegű agyi munka kell hozzá.

Nagyon szeretem a sportot, a mozgást, szeretek síelni, motorozni, vitorlázni. Mindenféle örület. Mivel mindig a fiatalok között vagyok, az elfoglaltságaim is és a szórakozásaim is hasonlóak a fiatalokéhoz. Vidám embernek tartanak.

– Ha valaki pozitív élményekkel és útravalóval indul el otthonról, azt hamarabb megtalálja a szerencse?

– Biztos vagyok benne, mert a hit rengeteget számít. Azt tanultam, hogy

sokat és jól kell dolgoznom, és akkor elérem, amit akarok. Sikerülnie kell. Stabil családi háttérrel biztonságban érzi magát az ember. A mai gyerekek nagy része nélküli mindazt, ami számomra természetes volt. Emiatt a pedagógusokra nagy teher hárul. Legalábbis azokra, akik komolyan veszik hivatásukat. Én komolyan veszem.

A szerencse végigkísérte életemet. A gyermekkorom szüleimnek köszönhetően kiegyensúlyozott és boldog volt. Anyám, mint földön járó, de rendkívül jó humorú asszony, igazi támasza volt apámnak, aki valódi életművészként, elnéző mosollyal élte meg a legnehezebb időszakokat is